සංයුත්ත නිකාය

ඛන්ධක වග්ගෝ

1.1.3.5. පඨම අස්සාද සුත්තං

1.1.3.5. ආශ්වාදය ගැන වදාළ පළමු දෙසුම

26. සාවත්ථියං.

26. සැවැත් නුවර දී ......

පුබ්බේව මේ භික්ඛවේ, සම්බෝධා අනභිසම්බුද්ධස්ස බෝධිසත්තස්සේව සතෝ ඒතදහෝසි.

මහණෙනි, සම්බුද්ධත්වයට කලින්ම, සම්බුද්ධත්වයට පත් නොවී, (මේ ජීවිතයේදී ම) බෝධිසත්වයන් වහන්සේ හැටියට සිටියදී ම මා හට මේ අදහස ඇති වුණා.

කෝ නු බෝ රූපස්ස අස්සාදෝ, කෝ ආදීනවෝ, කිං නිස්සරණං? කෝ වේදනාය ....(පෙ).... කෝ සඤ්ඤාය ....(පෙ).... කෝ සංඛාරානං ....(පෙ).... කෝ විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදෝ,කෝ ආදීනවෝ, කිං නිස්සරණන්ති?

රූපයෙහි තිබෙන ආශ්වාදය කුමක්ද? ආදීනවය කුමක්ද? නිදහස් වීම කුමක්ද? විඳීමෙහි තිබෙන ....(පෙ).... සඤ්ඤාවෙහි තිබෙන ....(පෙ).... සංස්කාරවල තිබෙන ....(පෙ).... විඤ්ඤාණයෙහි තිබෙන ආශ්වාදය කුමක්ද? ආදීනවය කුමක්ද? නිදහස් වීම කුමක්ද?

තස්ස මය්හං භික්ඛවේ, ඒතදහෝසි. යං බෝ රූපං පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං, අයං රූපස්ස අස්සාදෝ. යං රූපං අනිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අයං රූපස්ස ආදීනවෝ. යෝ රූපස්මිං ඡන්දරාගවිනයෝ ඡන්දරාගප්පහානං, ඉදං රූපස්ස නිස්සරණං.

මහණෙනි, එතකොට මට මේ කරුණ අවබෝධ වුණා. රූපය හේතු කරගෙන යම් සැපයක් සොම්නසක් උපදිනවා නම්, මේක තමයි රූපයෙහි ඇති ආශ්වාදය. යම් රූපයක් අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ධර්මතාවයට අයිති නම් මේක තමයි රූපයෙහි ඇති ආදීනවය. රූපය කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගයේ යම් දුරුකිරීමක් ඇද්ද, ඡන්දරාගය ප්‍රහාණය වීමක් ඇද්ද, මේක තමයි රූපයෙන් නිදහස් වීම.

යං වේදනං පටිච්ච ....(පෙ).... යං සඤ්ඤං පටිච්ච ....(පෙ).... යං සංඛාරේ පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං, අයං සංඛාරානං අස්සාදෝ. යේ සංඛාරා අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා, අයං සංඛාරානං ආදීනවෝ. යෝ සංඛාරේසු ඡන්දරාගවිනයෝ ඡන්දරාගප්පහානං, ඉදං සංඛාරානං නිස්සරණං.

විඳීම හේතු කරගෙන යම් ....(පෙ).... සඤ්ඤාව හේතු කරගෙන යම් ....(පෙ).... සංස්කාර හේතු කරගෙන යම් සැපයක් සොම්නසක් උපදිනවා නම්, මේක තමයි සංස්කාරවල ඇති ආශ්වාදය. යම් සංස්කාර අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ධර්මතාවයට අයිති නම් මේක තමයි සංස්කාරවල ඇති ආදීනවය. සංස්කාර කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගයේ යම් දුරුකිරීමක් ඇද්ද, ඡන්දරාගය ප්‍රහාණය වීමක් ඇද්ද, මේක තමයි සංස්කාරවලින් නිදහස් වීම.

යං විඤ්ඤාණං පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං, අයං විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදෝ. යං විඤ්ඤාණං අනිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අයං විඤ්ඤාණස්ස ආදීනවෝ. යෝ විඤ්ඤාණස්මිං ඡන්දරාගවිනයෝ ඡන්දරාගප්පහානං, ඉදං විඤ්ඤාණස්ස නිස්සරණං.

විඤ්ඤාණය හේතු කර ගෙන යම් සැපයක් සොම්නසක් උපදිනවා නම්, මේක තමයි විඤ්ඤාණයෙහි ඇති ආශ්වාදය. යම් විඤ්ඤාණයක් අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ධර්මතාවයට අයිති නම් මේක තමයි විඤ්ඤාණයෙහි ඇති ආදීනවය. විඤ්ඤාණය කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගයේ යම් දුරුකිරීමක් ඇද්ද, ඡන්දරාගය ප්‍රහාණය වීමක් ඇද්ද, මේක තමයි විඤ්ඤාණයේ නිදහස් වීම.

යාවකීවඤ්චාහං භික්ඛවේ, ඉමේසං පඤ්චන්නං උපාදානක්ඛන්ධානං ඒවං අස්සාදඤ්ච අස්සාදතෝ ආදීනවඤ්ච ආදීනවතෝ නිස්සරණඤ්ච නිස්සරණතෝ යථාභූතං න අබ්භඤ්ඤාසිං, නේව තාවාහං භික්ඛවේ, සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්‍රහ්මකේ සස්සමණබ්‍රාහ්මණියා පජාය සදේවමනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝති පච්චඤ්ඤාසිං.

මහණෙනි, මා යම්තාක් කලක් මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන් පිළිබඳව ඔය ආකාරයට ආශ්වාදය ආශ්වාදය වශයෙනුත්, ආදීනවය ආදීනවය වශයෙනුත්, නිස්සරණය නිස්සරණය වශයෙනුත් ඒ වූ ස්වභාවයෙන්ම අවබෝධ කළේ නැද්ද, මහණෙනි, ඒ තාක්කල්ම මා දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බඹුන් සහිත වූ, ශ්‍රමණ බමුණන් සහිත වූ, මේ දෙව් මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු ලෝකයෙහි අනුත්තර වූ සම්මා සම්බුද්ධත්වය අවබෝධ කළ වගට ප්‍රතිඥා දුන්නේ නෑ.

යතෝ ච ඛෝහං භික්ඛවේ, ඉමේසං පඤ්චන්නං උපාදානක්ඛන්ධානං ඒවං අස්සාදඤ්ච අස්සාදතෝ ආදීනවඤ්ච ආදීනවතෝ නිස්සරණඤ්ච නිස්සරණතෝ යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසිං. අථාහං භික්ඛවේ, සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්‍රහ්මකේ සස්සමණබ්‍රාහ්මණියා පජාය සදේවමනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝති පච්චඤ්ඤාසිං. ඤාණඤ්ච පන මේ දස්සනං උදපාදි. අකුප්පා මේ චේතෝවිමුත්ති, අයමන්තිමා ජාති. නත්ථිදානි පුනබ්භවෝති.

මහණෙනි, මා යම් දිනෙක මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන් පිළිබඳව ඔය ආකාරයට ආශ්වාදය ආශ්වාදය වශයෙනුත්, ආදීනවය ආදීනවය වශයෙනුත්, නිස්සරණය නිස්සරණය වශයෙනුත් ඒ වූ ස්වභාවයෙන්ම අවබෝධ කරගත්තා ද, මහණෙනි, එතකොටයි මා දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බඹුන් සහිත වූ, ශ්‍රමණ බමුණන් සහිත වූ, මේ දෙව් මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු ලෝකයෙහි අනුත්තර වූ සම්මා සම්බුද්ධත්වය අවබෝධ කළ වගට ප්‍රතිඥා දුන්නේ. මා තුළ

ඥානදර්ශනය පහළ වුණා. මගේ චිත්තවිමුක්තිය නොවෙනස් වන දෙයක්. මේක මාගේ අවසාන උපතයි. ආයෙත් නම් දැන් පුනර්භවයක් නෑ.

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

පඨම අස්සාද සූත්‍රය නිමා විය.